

AMERICAN VAMPIRE

VERTIGO

SCOTT SNYDER
RAFAEL ALBUQUERQUE



18 Oct '11
vertigocomics.com
suggested for mature readers

Rafael Albuquerque 2011

Амерыканскі
вампір
№18 (2010)
пераклад
і афармленне:
Козыраў Сяргей

COMICS **BY**
КОМІКСЫ ПА-БЕЛАРУСКУ

GHOST WAR

SCOTT SNYDER

WRITER

RAFAEL ALBUQUERQUE

ART & COVER

DAVE MCCAIG

COLORS

PAT BROSSAU

LETTERS

JOE HUGHES

ASSISTANT EDITOR

MARK DOYLE

EDITOR

AMERICAN VAMPIRE

CREATED BY

SNYDER & ALBUQUERQUE

CONCLUSION

Адпусці яго! Гэта
толькі паміж табой
і мной, Скінэр!





Не магу не пагадзіцца,
лялечка! Гэта заўсёды
было...



І заўсёды будзе!



Не, калі я зма-
гу дапамагчы!



BLAM

AARRRGH!



Добра,
музыка...



Час напiцца!



Генры!





Скажы мне вось
шшшшшшто, лялечка.

Навошта, о, навошта ты
губіш свой час на гэтага
старыка Хэнка?



Мабыць таму, што
ў яго ёсць тое,
чаго ў цябе няма.



Аўч.

Хех, пацешна гэта чуць,
бо як на маю думку, дык
твой мужчына далёкі ад
святарства.



Я хачу сказаць, што ён
падманваў цябе, не казаў, куды ён
накіроўваецца, я маю рацыю? Ён
хлусіў пра сапраўдную мэту сваёй
місіі.



І паколькі
ён падмануў
цябе...



Хопіць.



Хто можа быць упэўнены
ў тым, што ўсе гэтыя
годы ён не падманваў,
што кахае цябе?



HSSSS



Ты памятаеш, што я сказаў табе пры нашай першай сустрэчы? Каля басейна таго дома?



Памятаю, ты назваў сябе елдаком...



Я сказаў, што ў цябе ёсць іскра. Табу я выбраў цябе, разумееш?



Бо пад гэтай маскай добрай жаны, ты дзёрзкая дзяўчынка, няўжо ня так?

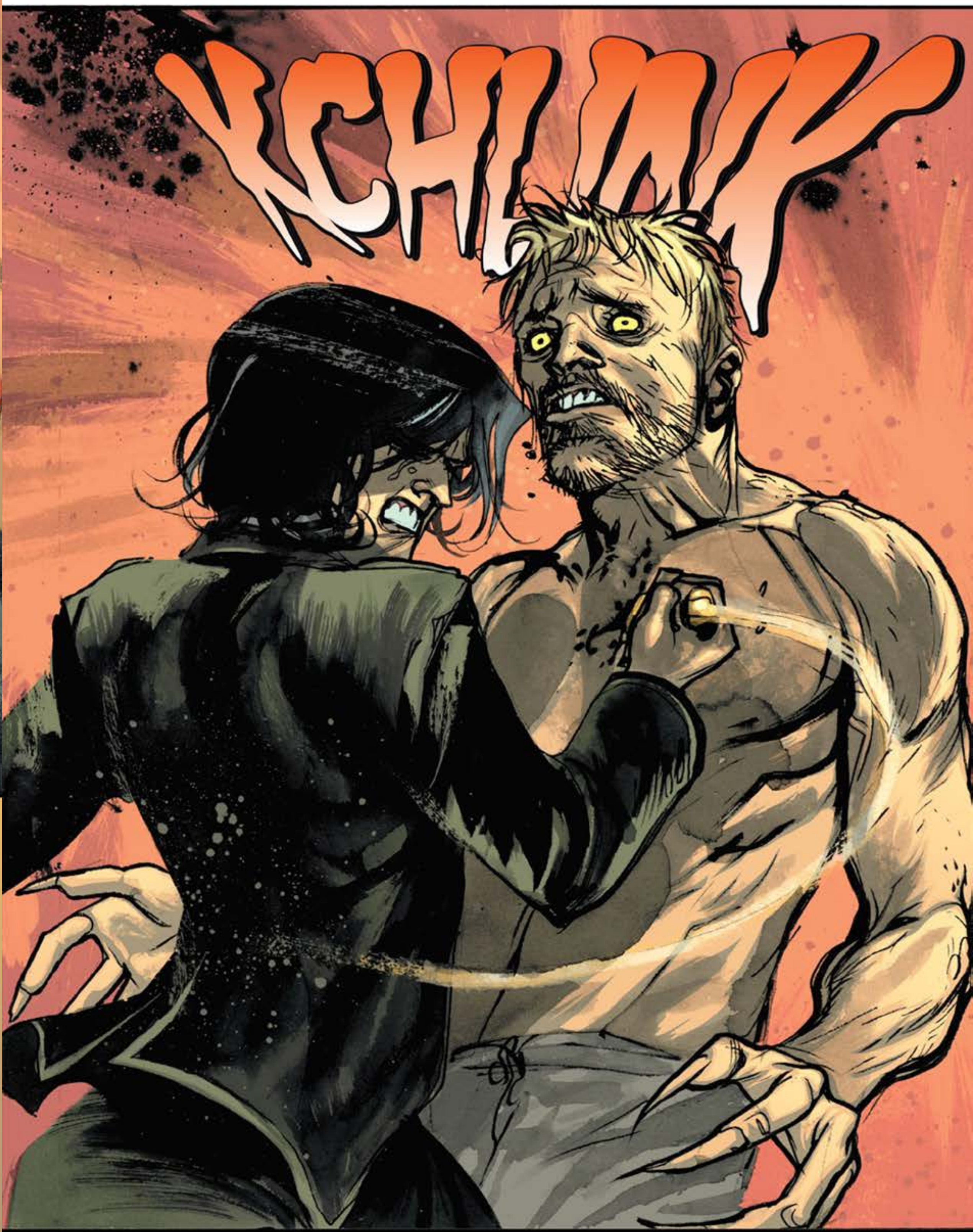


Дзёрзкая, дзёрзкая дзяўчынка... Усё, што трэба... гэта каб хто-небудзь выцягнуў цябе вонкі. Што я і хачу зрабіць.



Заўсёды хацеў.







Гэта на цябе не падобна
=кхах-кхах=... прынесці нож на
бой на руках.

Золата, я
здагадаўся?



Золата.

Гэта...



Мая
дзяўчынка.



Не.

Больш не.

VRRRMM VRRRMM VRRRMM



Генры! Генры,
прачніся!



Перл, я...
Дзе Скінэр?

Яго больш няма.
Генры, у нас
мала часу!



Гэй? Ёсць там
хто-небудзь?



Кэльвін!

Генры?
Гэта ты?



Я лічыў,
я загінуў.

Не толькі ты.

Паспяша-
емся! Трэба
ўходзіць!







Чаму яны на нас
не нападаюць?



Сонечнае святло...
Яны не могуць пад-
плыць бліжэй, каб
схапіць нас.

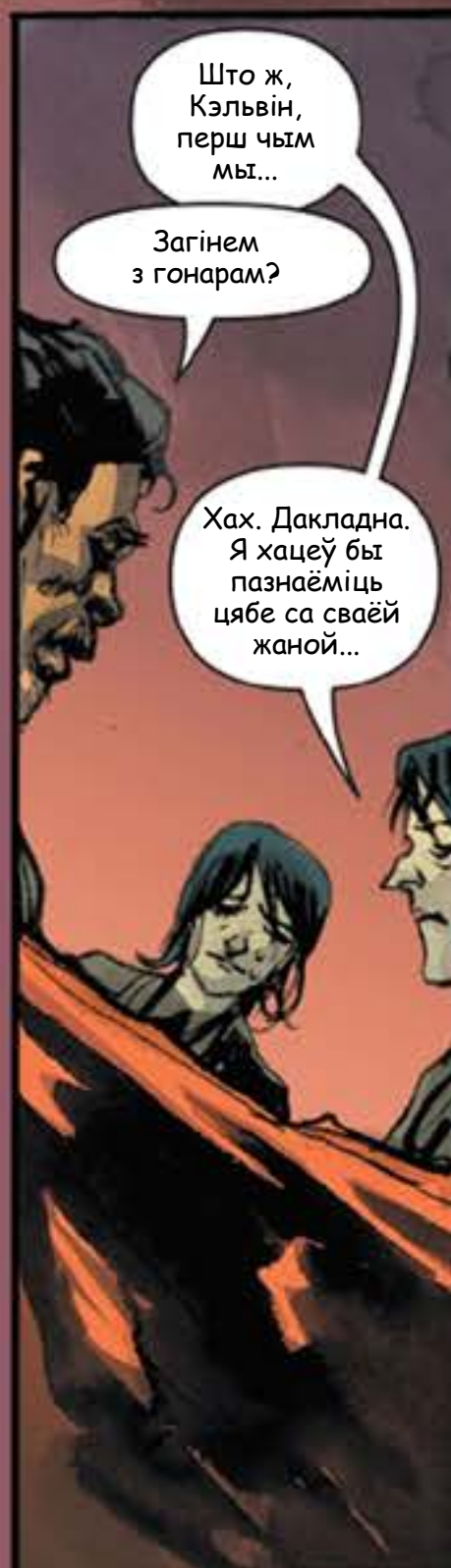
Пакуль...

...але сонца
хутка сядзе.



Нам трэба
вярнуцца на бераг.

Яны проста
паплывуць за
намі. Гэта не
спрацуе.



Што ж,
Кэльвін,
перш чым
мы...

Загінем
з гонарам?

Хах. Дакладна.
Я хацеў бы
пазнаёміць
цябе са сваёй
жаной...



Прыемна
пазнаёміцца з
табой, Кэльвін.

Як і мне.

Глядзіце!



Гэй! Сюды!

ВНУРВНУРВНУР



Хутчэй!



Падымай,
падымай!

WHURWHURWHUR

Нават апынуўшыся
на гэтым трапе, я з
цяжкасцю мог паве-
рыць, што ўсё скон-
чылася...

...што мы выбраліся з
гэтага пекла жывымі.
Утрох, разам.



І ня думаю, што
канчаткова паверу
ў гэта, пакуль мы
не вернемся на
Ганалулу.





І нават зараз, калі я ляжу ў
шпіталі, гэта не ўладкоўваецца
ў маёй галаве.

Але штосьці я зразумеў, Пэрл...
Штосьці, дзеля чаго я пісаў табе
гэты доўгі ліст, і...



Дай-ка
здагадаюся...




...Пішаш ліст сваёй
таемнай сяброўцы з
вострава вампіраў?




Ага.
Рассакрэціла
мяне.






Генры, паслухай, я толькі хачу сказаць, што я часам забываю, наколькі гэтае жыццё складанае для цябе. Жыццё са мной.



Уся гэта пачварнасць. І я хачу, каб ты ведаў... Я зразумею, калі ты... вырашыш, што з цябе хопіць.


Я прыму гэта. Гэта разаб'е мне сэрца, але я прыму і зразумею тваё рашэнне.



Перл, я пайшоў на вайну, бо баяўся. Баяўся састарэць, баяўся смерці. Я лічыў, што баі змогуць прапанаваць мне штосьці іншае.

Але гэтыя хлопцы, Пастар, Сэм, Джоні. Нават Кэльвін. Яны змагаліся кожны дзень. І нічога не атрымалі ў адказ. Бо ў іх не было гэтага.

Чаго?



Дома. З табой, Перл, я адчуваю сябе дома. І жыццё без гэтага, без цябе... нішто не напужае мяне мацней.





Мне так шкада, што я трымаў ад цябе столькі сакрэтаў. Я напісаў гэты ліст...

Мне ён не патрэбны.

Перл.

Не, усё ў парадку.



У кожнага з нас ёсць сакрэты, Генры. Проста будзь са мной шчырым, калі я пытаю: ты кахаеш мяне?



Кахаю, Перл Джонс.



Гэта ўсё, што мне трэба ведаць.



Чорт... Я столькі часу згубіў на напісанне гэтага. Там было шмат сакавітых частак.



Аб тым, як ты сумаваў па сваёй каханай жонку-вампіру?



Менавіта.

«Так далёка... Я хачу сказаць, яшчэ так далёка да шчаслівага канца...»

